

13. Jakob en Ezau

Izaäk en Rebekka waren heel blij met de tweeling. Toen ze groter werden merkten ze al snel dat de jongens wel heel erg van elkaar verschilden. Ezau was wild en onverschillig. Hij ging graag op jacht en kon heerlijke gerechten klaarmaken van het wild dat hij schoot. Zijn vader Izaäk genoot daarvan. Hij hield veel van zijn twee kinderen, maar Ezau was voor hem echt de oudste. Een sterke stoere man. Voor hem zou later alles zijn. Hij dacht er niet aan, dat God het anders had gezegd.

Voor Rebekka was Jakob belangrijker. Zij wist dat de zegen voor Jakob zou zijn. God had Jakob immers gekozen, toen hij nog niet eens geboren was. Rebekka en Jakob waren bang dat Ezau toch de zegen zou krijgen. Zij vertrouwden niet op God, en bedachten hun eigen manier om de zegen te krijgen.

Op een dag kwam Ezau moe van het jagen thuis. Jakob had een lekkere linzensoep gemaakt. Ezau had honger en wilde daar wel wat van eten. Jakob had iets gemeens bedacht. Hij zou het alleen krijgen als Ezau zijn eerstgeboorterecht aan hem zou geven. Jakob zou dan alles krijgen wat voor de oudste zou zijn. Ezau vond het best, hij dacht helemaal niet aan de gevolgen, daar was hij te moe voor. Het was dus niet eerlijk van Jakob om het zo te doen.

Op een dag hoorde Rebekka dat Izaäk aan Ezau de zegen wilde geven. Zij dacht toen net als Jakob dat zij zelf moest zorgen dat Gods belofte vervuld werd. Izaäk was blind geworden. Jakob moest van haar net doen alsof hij Ezau was. Dat was wel heel erg gemeen van hen om die oude blinde Izaäk zo te bedriegen. Zo kreeg Jakob de zegen op een oneerlijke manier.

Al gauw kwam er groot verdriet. Ezau was woedend en wilde Jakob doden. Rebekka hoorde het en schrok, ze wist dat Jakob bij hen weg moest gaan. Weer bedacht ze een plan. Nu dacht ze wel aan God en aan de belofte. Ze wist dat Jakob de vader van het beloofde volk en de beloofde Zoon zou worden. Hij mocht niet, zoals Ezau met een ongelovig meisje trouwen. Jakob moest naar haar familie gaan. Ook Izaäk wist dat hij verkeerd gehad gedaan. Samen stuurden ze Jakob weg. Zo vertrok hij, helemaal alleen. Hadden ze maar op God vertrouwd. Zorgde God nog wel voor Jakob? Dat lees je de volgende keer.